

нології навчального процесу, тобто про процес накопичення матеріалу, необхідного для детальної «підкованості» нашого випускника при виконанні майбутніх посадових обов'язків.

Це особливо важливо для банківської практики, яка нині серйозно випереджає теорію. Отже, завдання викладачів — опрацювати достойні методики підготовки спеціалістів і запровадити їх у навчальний процес.

Є тут ще один важливий аспект, а саме: самостійна робота викладача з постійного оновлення власних професійних знань. Це пояснюється тим, що банківський сектор розвивається досить швидко, а окремі технологічні новації впроваджуються в практику протягом одного—двох років.

Особливо це стосується оновлення облікових процедур. Якщо не працювати над підвищенням свого кваліфікаційного рівня, то глибина знань викладача може ставитися студентами під сумнів вже після того, як вони пройшли практику безпосередньо у банківській установі.

Саме тому важливо усвідомити потребу у самостійній роботі, в процесі якої необхідно вчитися. Йдеться про уважне відслідковування змін, ознайомлення із науковими публікаціями, змістом газетних і журнальних матеріалів з обліку в банках, процедур здійснення банківських операцій. Тільки у такий спосіб можливо структурувати і систематизувати напрацьований досвід викладача і запровадити у навчальний процес ефективні методики самостійної роботи студентів.

Слід виходити з того, що у словосполученні «самостійна робота студента» ключове слово — «самостійна». Тому викладач може тільки скерувати її у потрібному напрямі і на власному прикладі довести її значення у формуванні не тільки високоосвіченого спеціаліста, а й людини.

С. І. Ковач, канд. екон. наук, доцент
кафедри обліку, аналізу та аудиту в АПК

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ПОДАТКОВИЙ ОБЛІК І ЗВІТНІСТЬ»

У підвищенні якості професійної підготовки фахівців з обліку і аудиту важливе місце займає самостійна робота студентів, оскільки це не лише важливий елемент їх пізнавальної діяльності, а й невід'ємна частина навчального процесу. Так наприклад, само-

стійна робота студентів (далі СРС) складає 2/3 всього нормативного часу, відведеного для вивчення дисципліни «Податковий облік і звітність». З огляду на це, СРС має бути організована таким чином, щоб якнайповніше сприяти засвоєнню програмного матеріалу з дисципліни, що вивчається. Для організації СРС важливо чітко визначити види та елементи її, враховуючи особливості викладання та специфіку дисципліни.

Дисципліна «Податковий облік і звітність» є однією з основних облікових дисциплін для підготовки магістрів за фаховим спрямуванням «Облік і аудит». Можна виокремити декілька особливостей вивчення дисципліни «Податковий облік і звітність», які є специфічними і відрізняють її від інших дисциплін, визначаючи особливий порядок організації СРС. Це, перш за все, відсутність у тематичному плані такої важливої форми вивчення дисципліни як практичні заняття; по-друге, чітка регламентація податкового обліку і звітності законодавчими актами і нормативно-правовими документами, до яких доволі часто вносяться зміни уповноваженими на це органами державної влади; за таких умов підручники і навчально-методичні посібники з вивчення дисципліни не можуть бути основним джерелом знань студента, а лише побічним, оскільки на будь-який момент часу можуть містити недостовірну інформацію щодо якогось податку (збору, платежу), як зазначалось вище, через постійні зміни в податковому законодавстві. У цьому контексті домінуючу роль мають відігравати періодичні видання, в яких досить професійно висвітлюється порядок обліку і складання звітності за податками (зборами, платежами), в тому числі спірні чи неврегульовані питання податкового законодавства.

Серед основних видів СРС при вивченні дисципліни «Податковий облік і звітність» необхідно виділити такі: підготовка до лекцій; виконання індивідуального навчального завдання; виконання індивідуального практичного завдання; підготовка до написання письмової контрольної роботи; підготовка до складання іспиту.

Кожний вид самостійної роботи реалізується через свої елементи. Так наприклад, підготовка до лекцій, як окремий вид СРС, може включати наступні елементи: вивчення законодавчих актів і нормативно-правових документів щодо ведення податкового обліку і складання податкової звітності; опрацювання періодичних спеціалізованих видань з податкового законодавства; опрацювання окремих тем (розділів) підручників і навчально-методичних посібників. При цьому слід відмітити, що ключовим елемен-

том всіх без винятку видів СРС є саме вивчення законодавчих актів і нормативно-правових документів щодо ведення податкового обліку і складання податкової звітності, оскільки як при підготовці до лекцій, до написання письмової контрольної роботи та складання іспиту, так і при виконанні індивідуального навчального та практичного завдань, студенти мають керуватись безпосередньо тими законами, декретами, інструкціями, постановами тощо, які регламентують порядок нарахування обліку і звітності кожного окремого податку (збору, платежу).

В організації СРС важливе значення має допомога студентові зі сторони викладача. Тому у міжсесійний період згідно затвердженого кафедрою графіка, що доводиться до відома студентів під час начитки лекцій, проводяться індивідуально-консультативні заняття викладача зі студентами. І, як свідчить практика, зацікавленість студентів у таких заняттях досить велика через складність дисципліни, що вивчається, та відсутність практичних занять, у зв'язку з чим і виникають певні труднощі в набутті студентами практичних навичок ведення податкового обліку і складання податкової звітності.

Основні засади організації СРС, як невід'ємної частини навчального процесу, окреслені в навчально-методичних вказівках до вивчення дисципліни «Податковий облік і звітність», розроблених кафедрою.

В. С. Ковтун, ст. викл.
кафедри німецької мови

ІНТЕРАКТИВНІ КОМП'ЮТЕРНІ ПРОГРАМИ ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ ТА КОНТРОЛЮ ПРИ ВИВЧЕННІ НІМЕЦЬКОЇ ФАХОВОЇ МОВИ ЕКОНОМІКИ СТУДЕНТАМИ КНЕУ

1. Досвід та вимоги, напрацьовані в рамках загальноєвропейського — Болонського — освітянського простору, свідчать, що організація самостійної та індивідуальної роботи студентів як складових компонентів вищої фахової освіти набувають усе більше значення. При такому підході прагнення викладача-філолога до максимального врахування індивідуальних інтересів та можливостей студентів, у тому разі й під час аудиторного заняття в групі, актуалізує питання про можливі шляхи досягнення такої індивідуалізації навчального процесу.